

До: Комисията за регулиране на съобщенията
Ул. „Гурко“ №6
София 1000

От: Адвокатско дружество „Джингов, Гугински, Кючуков и Величков“
Бул. „Цар Освободител“ 10, ет. 3
София 1000

Относно: Становище във връзка с проект за Правила за условията и реда за прехвърляне на разрешения за ползване на ограничен ресурс, прехвърляне на част от правата и задълженията по разрешения за ползване на ограничен ресурс и отдаване под наем на радиочестотен спектър.

Уважаеми дами и господа,

Във връзка с откритата с Решение № 279 от 29.07.2021 г. процедура за обществено обсъждане на *Правила за условията и реда за прехвърляне на разрешения за ползване на ограничен ресурс, прехвърляне на част от правата и задълженията по разрешения за ползване на ограничен ресурс и отдаване под наем на радиочестотен спектър*, изразяваме следното становище:

В проекта се съдържат разпоредби, които създават излишна административна тежест за страните по сделки с ограничен ресурс и които, според нас са незаконосъобразни и следва да отпаднат. По конкретно:

(i) **Относно разпоредбата на чл. 3, ал. 2, изр. второ от проекта:**

Член 3, ал. 2, изр. второ има следното съдържание:

„Приобретателят е длъжен в 14-дневен срок от вписването в Търговския регистър да уведоми комисията за вписване на съответното обстоятелство.“

Според нас тази разпоредба е ненужен остатък, наследство от законодателството преди създаването на Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел в електронна форма и противоречи на действащия закон. Правилото е ненужно, тъй като е в противоречие, на първо място, с чл. 5, ал.2 Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност („ЗОАРАКВСД“), според който административните органи следят служебно за информация, която е публично достъпна (както в този случай) или е налична при друг държавен орган. То е в конфликт и с чл.23, ал. 6 от Закона за Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, като освен това пренебрегва принципите на доверие във вписването и публичността на обстоятелствата в регистъра. Няма обосноваване Комисията за регулиране на съобщенията („КРС“) да задължава преобразувало се лице да известява, че е вписало обстоятелствата по преобразуването в партидата си в търговския регистър, тъй като той е публичен и съществува задължение за административните органи да следят служебно за подобна информация.

В допълнение, предложението противоречи и на закрепения с чл. 26 от Закона за нормативните актове принцип на необходимост при изготвяне на нормативни актове. Изричното оповестяване на публично достъпни обстоятелства, както изисква чл. 3, ал. 2, изр. второ от проекта, не е необходимост, а излишна тежест, която създава улеснение за регулатора, но пренебрегва функцията на публичните регистри. То влиза и в противоречие с чл. 5 от Закона за електронните съобщения (свеждане на регулаторната намеса до минимум) като създава необоснована тежест за регулираните субекти.

Предвид изложените аргументи, предлагаме изречение второ на чл. 3, ал. 2 от проекта да отпадне.

(ii) Относно разпоредбата на чл. 3, ал. 5 от проекта:

Според чл. 3, ал. 5 от проекта:

„Наемателят е длъжен в 14-дневен срок от подписването на договора за наем да уведоми комисията за датата на влизането му в сила.“

Тази разпоредба също противоречи на действащия закон и възпроизвежда едно ненужно правило наследено от предходния нормативен акт. Задължението за известяване на КРС относно деня на влизане в сила на договора за наем по никакъв начин на служи за постигане целите на закона. Само по себе си писменото уведомяване според чл. 19, ал. 2 от ЗОАРАКВСД представлява проверка по документи, а проверката по документи от своя страна се определя като административен контрол - чл. 1, ал. 4, т.4 от същия закон. Според ЗОАРАКВСД административният орган не може да налага ограничения и тежести (каквато административна тежест представлява задължението за известяване), които не са необходими за постигане на целите на закона - чл. 3, ал. 3 ЗОАРАКВСД. От проекта не става ясно кои цели, заложи в ЗЕС, се преследват със задължението за уведомяване за влизане в сила на договора, особено като се има предвид, че КРС одобрява с решение наемането на ограничен ресурс и поради това вече разполага с всички необходими за сделката данни и информация (чл. 121, ал. 3 и ал. 4 ЗЕС). Следователно, предвид чл. 3, ал. 3 ЗОАРАКВСД би било незаконосъобразно да се налагат подобни допълнителни дублиращи задължения върху страните по договор за наем на ограничен ресурс.

На второ място, освен, че посоченото правило на чл. 3, ал. 5 не е необходимо за постигане на целите на закона, то влиза и в противоречие с чл. 5, предложение последно от ЗЕС. Според чл. 5 ЗЕС държавните органи трябва да целят свеждане на регулаторната намеса до минимално необходимото. Според нас налагането на последващи оповестителни задължения върху страните по сделка, свързана с разпореждането с ограничен ресурс, в ситуация в която КРС разполага с необходимите данни (или би могла да ги изиска в предходното административно производство) е регулаторен ексцес. За да бъде възможно сключването на подобна сделка (наем на ограничен ресурс) КРС изначално следва да я одобри, като за тази цел разполага с всички необходими за сделката данни и информация (чл. 121, ал. 3 и ал. 4 ЗЕС). След одобрението на сделката чрез решение от страна на КРС, последната не би имала необходимост да следи за влизането в сила на договора. Това би натоварило излишно страните по сделката, по-точно наемателя, като му вмени задължението след влизането в сила отново да се обръща към Комисията относно същата сделка.

Предвид горното, предлагаме чл. 3, ал. 5 от проекта да отпадне.

(iii) Относно разпоредбата на чл. 3, ал. 6:

Според чл. 3, ал. 6:

„В срока по ал. 5 предприятията наемодател и наемател, уведомяват комисията в случай на предсрочно прекратяване на договора за отдаване под наем.“

По наше мнение, разпоредбата на чл. 3, ал. 6 следва да се измени както следва:

„В 14 дневен срок от настъпване на съответното събитие, предприятието наемодател уведомява комисията в случай на предсрочно прекратяване на договора за отдаване под наем.“

Действително, ако не бъде уведомена, КРС няма как да установи настъпването на предсрочно прекратяване от публични източници. Но задължението за известяване на КРС в случай на предсрочно прекратяване едновременно от двете страни по договора, независимо дали заедно или поотделно, след като уведомяването само от една от тях би постигнала същия резултат е прекомерна административна тежест. Както посочихме по -горе, уведомяване от страна и на

наемателя и на наемодателя, при положение, че уведомяване само от наемодателя би постигнало същия ефект е незаконосъобразно с оглед чл. 3, ал. 3 ЗОАРАКВСД и предвид принципа за минимална регулаторна намеса въплътен в чл. 5 от ЗЕС.

В заключение, считаме, че нашите възражения срещу предложените текстове на чл. 3, ал. 2, изр. второ, чл. 3, ал. 5 и чл. 3, ал. 6 от проекта са основателни. Ако становището ни и предложените изменения се вземат предвид, това би било от полза както за предприятията (като намали административната тежест свързана с изпълнение на задълженията на страните по горепосочените сделки) така и за пазара (като облекчи задълженията по сключване на сделки с ограничен ресурс).

С уважение:

Адвокатско дружество „Джингов, Гугински, Кючуков и Величков“

